

ปัจจัยสำคัญของแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการ ในประเทศไทย

KEY FACTORS OF MOTIVATION AFFECTING THE DECISION TO PRACTICE PROFESSION OF DISABLED PEOPLE IN THAILAND

ศิริรัตน์ สัยวุฒิ¹
Sirirat Saiyawut¹

¹ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

¹ Management Major Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala
University of Technology Suvarnabhumi, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province
E-mail: saiyawut@gmail.com

Received:	February 16, 2019
Revised:	April 27, 2019
Accepted:	May 8, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย และ 3) เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการฝึกอบรม - ฝึกงานคนพิการ ตามมาตรา 35 ของบริษัท พีดับบลิวดี เอท์ซอส เมเนจเม้น จำกัด และธนาคารออมสิน จำนวน 109 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม โดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นด้านแรงจูงใจของผู้พิการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.44) ด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานเป็นแรงจูงใจที่ผู้พิการให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.57) คือ การสื่อสารข้อมูลของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.47) รองลงมาด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.54) โดยข้อที่ผู้พิการมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ หลักสูตรที่เปิดให้บริการฝึกอาชีพมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.69) แรงจูงใจสุดท้ายด้านสถานที่จัดฝึกอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.72) ในข้อคิดเห็นด้านสถานที่ในการจัดฝึกอาชีพมีอุปกรณ์ที่สามารถเอื้ออำนวยความสะดวกสบายได้ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.89) 2) ผู้พิการในประเทศไทยตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.51) โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพเพราะความก้าวหน้าในอาชีพที่มีการจัดฝึกอบรม ความมั่นคงในหน้าที่การงานในอาชีพที่มีการจัดฝึกอบรม และการติดตามผลการฝึกอาชีพของหน่วยงานในระดับมากที่สุดตามลำดับ ($\bar{X} = 4.40, 4.28, 4.28$,

S.D. = 0.70, 0.86, 0.73), 3) แรงจูงใจด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ ด้านสถานที่จัดฝึกอาชีพ และการประชาสัมพันธ์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย ($p = 0.000^*, 0.028^*, 0.003^*$) ประโยชน์ของผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการฝึกอาชีพ/ฝึกอบรมให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้สนับสนุนและส่งเสริมอาชีพหรือรายได้ของผู้พิการและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการว่างงานของผู้พิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้คนพิการได้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตด้วยคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน

คำสำคัญ

แรงจูงใจ ฝึกอาชีพ ผู้พิการ

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study motivation to practice profession of disables people in Thailand, 2) to study the decision to practice profession of disables people in Thailand, and 3) to study the motivation affecting the decision to practice profession of disables people in Thailand. The sample of this study was 109 disabled people participating in the academic service training program for the disabled people according to section 35 of PWD Outsource Management Co., Ltd. and Government Savings Bank. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed by statistics including frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and multiple regression.

The results of this research indicated that: 1) the opinion towards overall motivation of people with disabilities was at a high level ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.44). When individual aspects were considered, public relations motivation was at the highest level ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.57), information communication was efficient and reliable. This was followed by curriculum / professional field availability motivation, which was at a high level ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.47). An aspect with the highest level of the opinion was that professional training and curriculum was attractive ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.69). Lastly, professional training location motivation was at a high level ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.72). An aspect with the highest level of the opinion was that the location provided facilitated and comfortable devices for the training ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.89), 2) people with disabilities in Thailand had a high level of decision-making to attend the professional training ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.51). They viewed that professional training could provide benefits in terms of work progress, work security, and follow-up, which was at the highest level ($\bar{X} = 4.40, 4.28, 4.28$, S.D. = 0.70, 0.86, 0.73) respectively, 3) for curriculum/professional field availability motivation, professional training location and public relations were positively

influenced the sample's decision-making to attend the professional training in Thailand ($p = 0.000^*, 0.028^*, 0.003^*$). The findings are also used as the guidelines for those interested in studying about the factors affecting professional training and the need for professional training of workers in the organization.

Keywords

Motivation, Practice Profession, Disabled

ความสำคัญของปัญหา

ในด้านการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดที่จะมีผลกับองค์กรต่าง ๆ ตามหลักการบริหารจัดการ 4M (Santiwong, 2000) การพัฒนาคนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ต้องมีการพัฒนาความรู้ ทักษะและการวางแผนการใช้คนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศ การพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพในการทำงานเพื่อพัฒนาตนเองและครอบครัว สังคมและประเทศชาติ จะทำให้สังคมนั้น ๆ มีแนวโน้มในการเจริญก้าวหน้าที่ดีกว่าสังคมอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าสังคมจะมีความเจริญก้าวหน้ามากเพียงใด ยังมีประชากร ที่ถูกเรียกว่า “ผู้พิการ” อยู่ร่วมในสังคมนั้นซึ่งบุคคลเหล่านี้ควรได้รับการดูแลเพื่อพัฒนาให้ผู้พิการนั้นมีศักยภาพเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี จากจำนวนตัวเลขของผู้พิการในประเทศไทยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ในปี 2560 ประเทศไทยมีคนพิการกว่า 1,900,000 คน เพิ่มขึ้นปีละ 130,000 คน (Thai Health Promotion Foundation, 2017) จากสถานการณ์คนพิการไทย พบร้อยละ 40.31 ไม่มีอาชีพ โดยในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ พิจารณาได้จากแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ที่มีมาถึง 4 ฉบับ โดยฉบับปัจจุบันเป็นฉบับที่ 5 ระหว่าง พ.ศ. 2560-2564 (Department of Empowerment, 2017) ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขอย่างยั่งยืน ภายใต้ยุทธศาสตร์แห่งความเท่าเทียม (Equal) ได้แก่ เสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง (Empowerment) พัฒนาคุณภาพบริหารจัดการ ขจัดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง (Quality Management) เสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ (Understanding) สร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (Accessibility) ส่งเสริมการบูรณาการเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน (Linkage)

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรให้มีการส่งเสริม และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนอย่างเต็มที่ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ประกอบไปด้วย บริษัท ภัตตาคาร โรงแรม ร้านอาหาร เมเนจเม้นท์ จำกัด ธนาคารออมสิน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของทรัพยากรมนุษย์ให้

สูงขึ้นเพื่อเป็นการจัดการปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในด้านการบริหารจัดการด้านบุคคลจะก่อให้เกิดผลสำเร็จกับกิจการได้อย่างมาก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงปัจจัยสำคัญของแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกการในประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดนโยบายหรือกิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ฝึกการได้อย่างเหมาะสมต่อไป

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดทฤษฎีหลายส่วนมาเป็นกรอบและแนวทางการศึกษา โดยสรุปเป็นประเด็น ตามลำดับได้ดังนี้

1) การตัดสินใจ มีผู้ให้ความหมายทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย Griffiths (1959) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การตัดสินใจ เป็นการศึกษาทางเลือกทางการปฏิบัติโดยการคิดการเลือกทางเลือกที่แตกต่างกัน และ Khetranan (2008) ให้ความหมายว่า กระบวนการของการใช้ความคิดและการกระทำในการรับรู้ ศึกษา และวิเคราะห์ปัญหา (Problem) หรือโอกาส (Opportunity) กำหนดและประเมินทางเลือก รวมถึงทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อจัดการกับปัญหาหรือโอกาสที่เกิดขึ้น จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกพิจารณาการเข้าฝึกอบรม/ฝึกอาชีพของผู้ฝึกการในประเทศไทย โดยการตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญและเกี่ยวข้องกับการบริหารหรือการจัดการเกือบทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การประสานงานและการควบคุม

2) แรงจูงใจ มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere” (Kidd, 1973) ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “to move” หมายถึงสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำบุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (To move a person to a course of action) ดังนั้น แรงจูงใจจึงได้รับความสนใจมากในทุกวงการ แรงจูงใจจึงมีการให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้ แรงจูงใจหมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำหรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย (Walters, 1978) กล่าวได้คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำนั้นเอง นอกจากนี้ แรงจูงใจเป็นสภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลังทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมายที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในภาวะสิ่งแวดล้อม (Loundon & Bitta, 1988) ทฤษฎีแรงจูงใจมีหลายทฤษฎีทุกทฤษฎีต่างมีความคล้ายคลึงกันและมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน เช่น ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1970) ได้อธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการเป็นลำดับขั้น ซึ่งพบว่าบุคคลมักจะตอบสนองความต้องการขั้นต่ำสุดก่อน เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วจึงแสวงหาความต้องการขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับ จากความหมายนี้จะเห็นว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ฝึกการในประเทศไทยตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพ ได้แก่ แรงจูงใจด้าน

- หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ หมายถึงความสนใจในหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึก ความถนัดในหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึก พื้นฐานอาชีพของครอบครัวตรงกับหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึก ความต้องการด้านแรงงานของตลาดในหลักสูตร/ของสาขาอาชีพ ความนิยมในหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึก และอิทธิพลของกลุ่มจะสอดคล้องกับความต้องการของฝึกอาชีพของผู้เข้ารับการฝึก ปริยานุช ดีพรมกุล (Deepromkul, 2013) จึงเป็นที่มาสมมติฐานที่ 1 หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกการในประเทศไทย

- สถานที่จัดฝึกอาชีพ เป็นสถานที่ที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ไม่มีสิ่งใดมารบกวนสมาธิ มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้ารับการอบรม มีอากาศถ่ายเทสะดวก เย็นสบาย โต๊ะ เก้าอี้ภายในสถานที่ฝึกมีขนาดที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายทำให้ไม่เมื่อยล้า จึงจะทำให้พนักงานมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม (Naputtha, 2006) จึงนำไปสู่สมมติฐานที่ 2 สถานที่จัดฝึกอาชีพมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย

- การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิชาการประชาสัมพันธ์ได้ให้ความหมายการประชาสัมพันธ์ (Public Relations) หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างกลุ่มบุคคล ทุกคน ทุกองค์กร สามารถใช้การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ภารกิจหลักเป็นไปอย่างราบรื่น ลดทอนปัญหาอุปสรรคลงให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ มีทฤษฎี หรือตำราเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์กล่าวไว้มากมายทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ในเชิงปฏิบัติเพื่อ ดึงดูดความสนใจ เพื่อสร้างความเชื่อถือ และเพื่อสร้างสรรค์ความเข้าใจ นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และสร้างค่านิยมของหน่วยงานได้ดีขึ้น หมายถึงการสร้างความรู้สึกระหว่างใจบุคคลหลาย ๆ กลุ่มที่มีต่อหน่วยงานนั้น ๆ (Phon-Chaniko, 2015) ดังนั้น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานจึงมีผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินงาน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานที่ 3 การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

แรงจูงใจ ประกอบด้วย หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ สถานที่จัดฝึกอาชีพ และการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทยอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย
- 2) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย
- 3) เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย

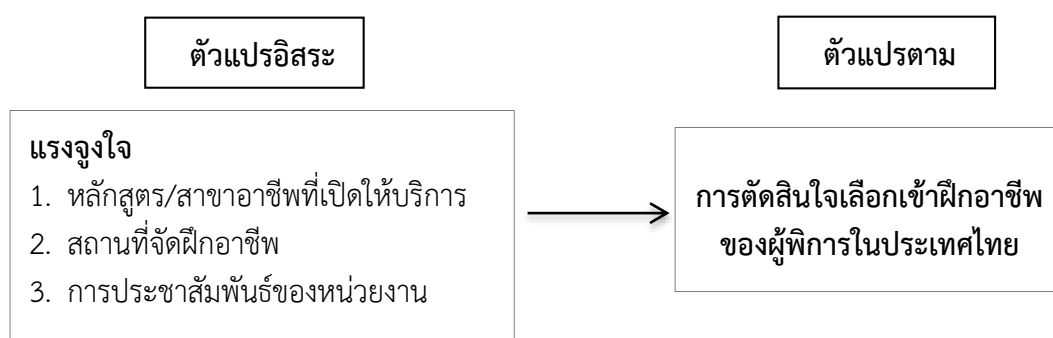
สมมติฐานการวิจัย

- 1) หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเข้าเลือกฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย
- 2) สถานที่จัดฝึกอาชีพมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเข้าเลือกฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย
- 3) การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเข้าเลือกฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

1) **รูปแบบการวิจัย** ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการแสวงหาคำตอบ โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวิธีการดังนี้ 1) ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) จากหนังสือ บทความ วารสาร วรรณกรรม รายงานการวิจัย แผนพัฒนาต่าง ๆ ของประเทศไทย และเอกสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้อง 2) ศึกษาข้อมูลจากภาคสนาม (Field Study) จากการบริการวิชาการ

2) **กรอบแนวคิดในการวิจัย** จากการทบทวนวรรณกรรม โดยหาผู้พิการในประเทศไทยที่มีแรงจูงใจด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ ด้านสถานที่จัดฝึกอาชีพ และด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน จะส่งผลให้ผู้พิการมีการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพได้ จึงสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 ปัจจัยสำคัญของแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย

3) **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้พิการจากทุกภาคในประเทศไทยที่สมัครเข้าร่วมโครงการบริการวิชาการการฝึกอบรม – ฝึกงานคนพิการ ตามมาตรา 35 ของบริษัท พิตับลิวดี้ เอทซ์ซอส เมเนจเม้นท์ จำกัด และธนาคารออมสิน จำนวน 120 คน ในการเข้าฝึกอบรม – ฝึกงานคนพิการ มีผู้พิการเข้าร่วมโครงการจำนวน 109 คน ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้พิการในประเทศไทยที่เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการการฝึกอบรม – ฝึกงานคนพิการ ตามมาตรา 35 ของบริษัท พิตับลิวดี้ เอทซ์ซอส เมเนจเม้นท์ จำกัด และธนาคารออมสิน จำนวน 109 คน

4) **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพ** เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้พิการ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านแรงจูงใจของผู้พิการ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้พิการที่เป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ ด้านสถานที่จัดฝึกอาชีพ และด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการ แบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยในแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้พิจารณา เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานในด้านต่าง ๆ ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้ ได้มีการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 คน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อสังเกตปฏิกิริยาของผู้ตอบแบบสอบถามว่ามีความเข้าใจในข้อคำถามหรือไม่ แบบสอบถามครอบคลุมและมีประโยชน์และผู้พิจารณาใช้เวลาในการตอบมากน้อยเพียงใด จากนั้นได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ เพื่อหาค่าเชื่อถือได้ (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาค อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient), (Cronbach, 1970) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมมีค่าเท่ากับ 0.6 ขึ้นไป (Sekaran, 2003) จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้านในปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาค อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ดังนี้ ด้านหลักสูตรสาขาที่เปิดให้บริการ 0.631 ด้านสถานที่จัดฝึกอบรม 0.714 และด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน 0.773 ส่วนปัจจัยการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอบรมของผู้พิจารณาในประเทศไทยมีค่าเท่ากับ 0.773 ซึ่งแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นและสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในช่วงเดือนสิงหาคม 2560 โดยติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างจากการที่ผู้วิจัยดำเนินการเป็นวิทยากรด้านบริหารจัดการธุรกิจ โครงการบริการวิชาการการฝึกอบรม – ฝึกงานคนพิการ ตามมาตรา 35 ของบริษัท พิตบูลดี เอชเอส เมเนจเม้นท์ จำกัด และธนาคารออมสิน ระหว่างวันที่ 10 – 17 สิงหาคม 2560 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์พระนครศรีอยุธยา หันตรา เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมให้ความร่วมมือในการทำวิจัย จึงอธิบายการตอบให้แก่กลุ่มตัวอย่าง โดยขอความร่วมมือให้ตอบคำถามด้วยตนเอง โดยจะใช้การสัมภาษณ์โดยให้ระยะเวลาแก่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลด้วยตนเอง หากกลุ่มตัวอย่างคนใดไม่สามารถเขียนหรือมีปัญหาในการอ่าน ผู้วิจัยจะอ่านข้อคำถามให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ สำหรับผู้พิจารณาทางการได้ยิน ผู้วิจัยจัดให้ล่ามภาษามือเป็นผู้ดำเนินการแปลภาษามือและบอกถึงข้อคำตอบให้กับผู้พิจารณา ทั้งนี้ได้ข้อมูลครบถ้วนจำนวน 109 ฉบับ

6) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้วิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และระดับความคิดเห็นของปัจจัยแรงจูงใจและปัจจัยด้านการตัดสินใจเข้าฝึกอบรมของผู้พิจารณา และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ใช้วิเคราะห์สมมติฐานของปัจจัยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอบรมของผู้พิจารณาในประเทศไทย

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าฝึกอบรมของผู้พิจารณาในประเทศไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.44) พบว่า ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน เป็นแรงจูงใจที่ผู้พิจารณาให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.57) พบว่า

แรงจูงใจที่ความคิดเห็นมากที่สุด คือ การสื่อสารข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.71) หน่วยงานสื่อสารโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมและเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.72) หน่วยงานที่ฝึกอาชีพมีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารสู่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.85) และหน่วยงานเลือกช่องทางในการประชาสัมพันธ์ได้อย่างเหมาะสม เป็นแรงจูงใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.84) ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจอันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตรสาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.54) โดยข้อที่ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ หลักสูตรที่ให้บริการฝึกอาชีพมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือ หลักสูตรที่ให้บริการความรู้สามารถพัฒนาผู้ฝึกอาชีพให้เกิดความรู้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.75) หลักสูตรที่ให้บริการฝึกอาชีพตรงตามความมุ่งหมายของการฝึกอาชีพ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.89) และหลักสูตรที่ให้บริการความรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ แรงจูงใจอันดับสุดท้าย คือ ด้านสถานที่จัดฝึกอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.72) พบว่าแรงจูงใจที่ผู้ฝึกการให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่สถานที่ในการจัดฝึกอาชีพมีอุปกรณ์ที่สามารถเอื้ออำนวยความสะดวกสบายได้ เช่น โปรเจคเตอร์ ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเทป เป็นต้น ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.89) รองลงมา สถานที่ในการจัดฝึกอาชีพปราศจากสิ่งรบกวน ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.88) มีอุณหภูมิที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.86) มีการจัดที่นั่งสำหรับผู้เข้าอบรมได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.93) และสถานที่ในการจัดฝึกอาชีพมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.27) ตามลำดับ

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกการในประเทศไทย พบว่าการตัดสินใจเข้าเลือกฝึกอาชีพของผู้ฝึกการในประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.51) โดยผู้ฝึกการมีการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพด้วยความคิดเห็นที่มากที่สุด คือ ความก้าวหน้าในอาชีพที่มีการจัดฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.70) ความมั่นคงในหน้าที่การงานในอาชีพที่มีการจัดฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.86) และการติดตามผลการฝึกอาชีพ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.73) ระดับการตัดสินใจในระดับมากที่สุดได้แก่ แนวโน้มของตลาดแรงงานในอาชีพที่มีการจัดฝึก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.93) การประเมินผลการฝึกอาชีพ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.87) การส่งเสริมการเข้าสู่อาชีพภายหลังการฝึกอาชีพ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.94) การสอบถาม ชักถามปัญหาต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.84) รายได้ในการประกอบอาชีพที่มีการจัดฝึกอาชีพ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.78) และลักษณะงานในอาชีพที่มีการจัดฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์แรงจูงใจด้าน หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ สถานที่จัดฝึกอาชีพ และการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกการในประเทศไทย

ในการทดสอบสมมติฐาน ได้ทำการตรวจสอบคุณสมบัติของตัวแปรว่ามีความเหมาะสมกับเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่สูงเกินไป จนอาจเกิดปัญหา Multicollinearity แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแรงงใจ และการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย

ตัวแปรแรงงใจ	ด้านหลักสูตร/ สาขาอาชีพ	ด้านสถานที่	ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ด้านการตัดสินใจ เลือกฝึกอาชีพ
$\bar{X}$	4.155	4.280	4.079	4.196
S.D.	0.506	0.574	0.718	0.541
ด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพ	-	0.416**	0.351**	0.541**
ด้านสถานที่	-	-	0.240**	0.316**
ด้านการประชาสัมพันธ์	-	-	-	0.256**
ด้านการตัดสินใจเลือกฝึกอาชีพ	-	-	-	-

*ระดับนัยสำคัญ $p < 0.05$ *, ระดับนัยสำคัญ $p < 0.01$ **

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ สถานที่จัดฝึกอาชีพ และการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย มีค่าระหว่าง 0.240 – 0.541 ซึ่งน้อยกว่า 0.8 (Hair et al., 2006) นอกจากนี้ยังได้พิจารณาร่วมกับค่า Variance Inflation Factors (VIF) ในการตรวจสอบปัญหา Multiple Regression Analysis โดยที่ค่า VIF มีค่าระหว่าง 1.119 – 1.152 ซึ่งน้อยกว่า 10 (Hair et al., 2006) แสดงว่าไม่เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป สามารถวิเคราะห์ Multiple Regression Analysis แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์แรงงใจมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย

ตัวแปรอิสระ	ด้านการตัดสินใจ		t	p-value	VIF
	สัมประสิทธิ์การ ถดถอย β	ค่าความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน			
ค่าคงที่ (a)	-1.001E-013				
1. หลักสูตร/สาขาอาชีพที่ เปิดให้บริการ	0.414	0.414	5.054	0.000*	1.152
2. สถานที่จัดฝึกอาชีพ	0.180	0.180	2.228	0.028*	1.119
3. การประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงาน	0.248	0.248	3.046	0.003*	1.137
Adjusted R Square (R^2) =	0.372				

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทยได้ร้อยละ 30.72 โดยพิจารณาจากค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.372 และเมื่อพิจารณาตัวแปรแต่ละตัว พบว่า หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ สถานที่จัดฝึกอาชีพ และการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย ($\beta_1 = 0.414, p < 0.05$, $\beta_2 = 0.180, p < 0.05$, $\beta_3 = 0.248, p < 0.05$ ตามลำดับ) ซึ่งหมายความว่าหากผู้ฝึกมีแรงจูงใจ ด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ สถานที่จัดฝึกอาชีพ และการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสูง ผู้ฝึกจะมีการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพสูงขึ้นด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ผู้ฝึกในประเทศไทยที่มีความเชื่อว่า หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการฝึกอาชีพที่ตรงตามความมุ่งหมาย จะทำให้ผู้ฝึกตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพกับหน่วยงานสูง อีกทั้ง สถานที่จัดฝึกอาชีพที่หน่วยงานจัดฝึกอบรมควรเป็นสถานที่ที่เหมาะสม มีอุปกรณ์ มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย จะส่งผลให้ผู้ฝึกตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพ นอกจากนี้ ผู้ฝึกให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ หากหน่วยงานมีการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงกลุ่มผู้ฝึกในประเทศไทยได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย สามารถเลือกช่องทางในการประชาสัมพันธ์ได้อย่างเหมาะสม สื่อสารด้วยภาษาเข้าใจง่าย และข่าวสารมีความน่าเชื่อถือจะส่งผลให้ผู้ฝึกตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพกับหน่วยงานได้สูงขึ้น ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ยอมรับสมมติฐานที่ 2 และยอมรับสมมติฐานที่ 3 จึงนำไปสู่การอภิปรายผลต่อไป

อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่สำคัญของแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้ฝึกในประเทศไทย พบว่า

1) แรงจูงใจของผู้ฝึกในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดลพร เพือกคง และคณะ (PhuakKhong, et al., 2017) พบว่า ผู้ฝึกวิทยะแรงงาน และผู้ที่เข้าร่วมวิจัยได้เสนอแนะให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการประชาสัมพันธ์ในเรื่องสิทธิของคณพิการให้ทั่วถึงและเข้าถึงได้ง่ายโดยเฉพาะคณพิการและผู้ปกครองหลัก ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการจ้างงานคณพิการ และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งพัฒนาฝีมือคณพิการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก คณพิการมักจะไม่ค่อยรับรู้เข้าถึงสิทธิต่าง สำหรับปัจจัยด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับรองลงมาในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี สารรัตน์ และคณะ (Sanrattana, et al., 2017) ได้ศึกษาความต้องการด้านอาชีพและปัญหาในการประกอบอาชีพของผู้ฝึกและกรณีศึกษาบุคคลออกอัสติคพบว่าผู้ฝึกมีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรอาชีพเฉพาะสำหรับผู้ฝึกเพื่อให้สามารถทำงาน สื่อสาร ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและทำงานได้เหมาะสม และความคิดเห็นลำดับสุดท้ายปัจจัยด้านสถานที่ในการจัดฝึกอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow, 1970) ด้านความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) และความต้องการความปลอดภัย (Safety and security needs) ซึ่งสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการ

อบรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนพิการได้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพื่อการประกอบอาชีพแก่ผู้พิการทุกประเภท

2) การตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย ผู้พิการมีความคิดเห็นในระดับมากสามารถอธิบายผลได้ โดยข้อที่ทำให้ผู้พิการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพมากที่สุด ได้แก่ การต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน รวมไปถึงการติดตามผลการฝึกอาชีพ แนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงาน ความต้องการส่งเสริมเข้าสู่อาชีพภายหลังการฝึกอาชีพ และต้องการรายได้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียานุช ดีพรมกุล (Deepromkul, 2013) ผลสรุปจากการศึกษาพบว่า ผู้พิการมีการตัดสินใจเลือกหลักสูตร/สาขาอาชีพที่ฝึกมากที่สุด คือ รายได้ที่คาดหวังจากการเข้าฝึกอาชีพ รองลงมาตามลำดับ คือ มีความสนใจในหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึก พื้นฐานอาชีพของครอบครัวตรงกับหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึกมีความถนัดในหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึกความต้องการด้านแรงงานของตลาดในหลักสูตร/สาขาอาชีพนี้ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและความนิยมในหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เลือกฝึก

3) แรงจูงใจด้านหลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการ สถานที่จัดฝึกอาชีพ และการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย โดยผลการทดสอบพบว่ายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสามารถอธิบายผลได้ดังนี้

- สมมติฐานที่ 1 หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่ายอมรับสมมติฐาน เนื่องจากผู้พิการต้องการความมั่นคงและก้าวหน้าในสาขาอาชีพหรือสายงานที่ตนทำ รวมไปถึงหลักสูตร/สาขาอาชีพที่มีความน่าสนใจ หรือเป็นสิ่งที่ผู้พิการอาจจะถนัดทางด้านนั้นอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Fortune et al. (2018) ได้จัดฝึกอบรมการสัมภาษณ์เพื่อสร้างแรงจูงใจของนักศึกษากายภาพบำบัดและกิจกรรมบำบัด : ความเชื่อมั่นความรู้และทักษะ พบว่า การเข้าร่วมในโปรแกรมการฝึกอบรมแรงจูงใจ 3 วันช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจและมีแรงจูงใจที่ดี โดยหลักสูตรเป็นการพัฒนาความสามารถ กลยุทธ์การสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นสำคัญ การพัฒนาทักษะที่สำคัญในช่วง มีการสร้างแรงจูงใจตามหลักสูตรการฝึกอบรมซึ่งมีความสัมพันธ์กับสุขภาพของผู้ป่วย และพฤติกรรมทำให้คำปรึกษา ทั้งนี้ Magdalena (2015) ศึกษาตัวแปรแรงจูงใจและค่านิยมทางวิชาชีพในสภาพแวดล้อมทางวิชาการของโรมาเนีย พบว่า ความจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพเกิดจากการฝึกฝนและประสบการณ์ที่สะสมในระยะเวลายาวนาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการเข้าฝึกอาชีพในแต่ละหลักสูตร นอกจากนี้งานวิจัยของ ชาวนะ ฉายแสง และทองพูนซัง พงษ์วารินทร์ (Chaisaeng & Phongwalin, 2015) ศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้ารับการฝึกอบรมกับบริษัทภายนอก กรณีศึกษา บริษัทผลิตข้อต่อประปาโลหะ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้ารับการอบรมจากบริษัทภายนอก ได้แก่ หลักสูตร และเนื้อหาการอบรม รวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ควรให้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงาน เนื้อหาการฝึกอบรมควรให้ง่าย ต่อความเข้าใจ เนื้อหาที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้ วิทยากรควรมีประสบการณ์ตรงกับเนื้อหา และจัดฝึกอบรมให้ตรงกับสายงานของผู้เรียน โดยจัดอย่างน้อย 2 ครั้ง/ปี โดยมีการจัดหัวข้อหรือเนื้อหาให้เข้าใจง่าย เปิดโอกาสการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และจัดสถานที่อุปกรณ์ให้สะดวกสบาย และสอดคล้องกับบทความวิชาการของนริสา วงศ์พนารักษ์ และศิรินาถ ตงศิริ (Wongphanarak &

Tongsiri, 2013) ควรให้คนพิการได้รับการฝึกและพัฒนาอาชีพ และสนับสนุนให้มีอาชีพที่พอทำได้ มีรายได้ มีแหล่งขายหรือตลาดรองรับ ส่งเสริมการจ้างคนพิการทำงานในหน่วยงานหรือองค์กร ภาคีเครือข่าย จัดหางานเหมาะสมกับแต่ละบุคคล จากผลวิจัยจะเห็นได้ว่า หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการฝึกอาชีพ ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าฝึกอบรมโดยตรง เพราะผู้พิการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งนี้เพราะเป็นทางออกที่ดีที่สุด คือ หาความรู้ติดตัว และพัฒนาทักษะทางด้านวิชาชีพที่ตรงต่อตลาดแรงงานเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในยุคที่มีการแข่งขัน และลดอัตราว่างงานของผู้พิการ

- สมมติฐานที่ 2 สถานที่จัดฝึกอาชีพมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่ายอมรับสมมติฐาน เนื่องจากผู้พิการต้องการความสะดวกสบายในเรื่องของสถานที่ ปราศจากสิ่งรบกวน เช่น เสียงรบกวน อุณหภูมิที่มีความเหมาะสม มีการจัดที่นั่งสำหรับผู้เข้าร่วมอบรมอย่างเพียงพอ มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกได้ เช่น มีลิฟท์ ผู้พิการทางการเคลื่อนไหวที่ต้องนั่งรถวีลแชร์มีความต้องการทางขึ้น-ลง สำหรับรถวีลแชร์ หรือผู้พิการทางการมองเห็นก็ต้องการทางเดินสำหรับคนตาบอด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนัตถ์กรณ์ เขียวกิตติธนา (Tanekittana, 2016) ศึกษาแรงจูงใจการเข้าร่วมอบรมที่จัดโดยงานบริการวิชาการ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ปัจจัยด้านวิชาการและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่จะส่งผลต่อการเข้าร่วมอบรม อีกทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของธัญชนก ผิวกำ และสุรัชย์ สุขสกุลชัย (Phewkham & Suksakulchai, 2017) พบว่าปัญหาและความต้องการของผู้พิการทางสายตา ศูนย์ฝึกอาชีพหญิงตาบอดสามพราน จังหวัดนครปฐม มีความต้องการอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการรับข้อมูลข่าวสารในระดับที่มากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของ Rundquist (2004) ศึกษาและติดตามผลการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพแก่ผู้ป่วยโรคจอตาเสื่อม ซึ่งประสบปัญหาในการเดินมักชนสิ่งกีดขวาง รู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อเดินในที่มืดแคบและมีปัญหาในการมองเห็นในที่แสงสว่างมากและในที่มืด ซึ่ง Rundquist ได้ให้ฝึกใช้อุปกรณ์ช่วยในการมองเห็นและฝึกทักษะ จำนวน 5 บทเรียน โดยใช้ อุปกรณ์ ได้แก่ การสวมแว่นที่ใช้เลนส์ย้อมสีเพื่อป้องกันแสงจ้า ทำให้ผู้พิการทางการมองเห็นมีความมั่นใจและที่สำคัญ คือ ความปลอดภัยซึ่งทำให้ผู้พิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้น ผลวิจัยด้านสถานที่จัดฝึกอาชีพจึงมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพ หากสถานที่ในการจัดฝึกอบรมมีความพร้อม กลุ่มตัวอย่างก็จะมีคามสนใจและมีความเชื่อมั่นเข้ามาฝึกอาชีพ

- สมมติฐานที่ 3 การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่ายอมรับสมมติฐาน เนื่องจากผู้พิการต้องการความมั่นคงและก้าวหน้าในสาขาอาชีพหรือสายงานที่ตนทำ รวมไปถึงหลักสูตร/สาขาอาชีพที่มีความน่าสนใจ หรือเป็นสิ่งที่ผู้พิการอาจจะถนัดทางด้านนั้นอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ McCombs and Becker (1979) กล่าวว่า บุคคลเปิดรับข่าวสาร เพื่อสนองความต้องการในด้านความต้องการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสภาวะ หรือเหตุการณ์ความเป็นไปต่าง ๆ รอบตัวได้ และได้อธิบายถึงเหตุผลว่าบุคคลเลือกที่จะใช้สื่อต่างประเภทกัน เกิดจากความต้องการที่แตกต่างกัน ได้แก่ การรับรู้เหตุการณ์ การตัดสินใจ การสนทนา การมีส่วนร่วม การเสริมสร้างความคิดเห็น

และการบันทึก ดังนั้น เมื่อบุคคลมีการรับรู้ข่าวสารมากขึ้นก็ส่งผลให้สามารถตัดสินใจได้มากขึ้น และสอดคล้องกับทฤษฎีของ Hunt and Ruben (1993) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคล คือ ความต้องการ (Need) ซึ่งมนุษย์มีความต้องการทั้งทางกายและใจ ทัศนคติและค่านิยม (Attitude and Values) ความชอบและความมีใจโน้มเอียงต่อสื่อต่าง ๆ และ ความรู้สึกว่าเราควรจะทำหรือไม่ควรจะทำอะไร เป้าหมาย (Goal) ซึ่งทุกคนมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตเรื่องอาชีพ การเข้าสมาคม การพักผ่อน กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการประชาสัมพันธ์ ความสามารถ (Capability) เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะด้านภาษามีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อ การใช้ประโยชน์ (Utility) คือ เราจะให้ความสนใจและใช้ความพยายามในการที่จะเข้าใจ และจดจำ ข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สไตล์ในการสื่อสาร (Communication Style) ซึ่งส่งผลให้ผู้รับสารชอบหรือไม่ชอบสไตล์ในการสื่อสารของหน่วยงาน สถานะ (Context) หมายถึง สถานที่ บุคคล และระยะเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ การสื่อสารสิ่งต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการรับข่าวสาร และประสบการณ์ และนิสัย (Experience and Habit) การที่ผู้รับสารมีความแตกต่างกันทำให้มีความสนใจที่จะเลือกเปิดการรับข่าวสารแตกต่างกันด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐฤกษ์ กรวรกาญจน์ และสิริภัทร ศรีมูล (Kornworakarn & Srimul, 2017) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการด้านการกีฬาของผู้พิการ ณ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) พบว่า การประชาสัมพันธ์จะส่งผลต่อการเข้ามาใช้บริการ หากไม่มีการประชาสัมพันธ์หรือการบอกด้วยวิธีต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พิการไม่สามารถมาใช้บริการได้เท่าที่ควร เพราะฉะนั้น ข้อค้นพบจากงานวิจัย คือ การประชาสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งสำคัญ จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้พิการให้ความสนใจกับการประชาสัมพันธ์ ในการเป็นเครื่องมือที่จะสามารถให้กลุ่มเป้าหมายเปิดรับและรับรู้ข่าวสารนั้นเป็นอย่างดีจนสามารถนำข้อมูลนั้นมาใช้ในการตัดสินใจได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดและสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้น มีข้อค้นพบ ซึ่งสรุปสาระสำคัญและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) หลักสูตร/สาขาอาชีพที่เปิดให้บริการมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าฝึกอาชีพของผู้พิการในประเทศไทย เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ผู้พิการให้ความสำคัญกับหลักสูตร/สาขาอาชีพในระดับมาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะต้องดูแลและเป็นสถานประกอบการที่ต้องจ้างผู้พิการเข้าทำงาน ควรจัดให้มีหลักสูตรการอบรม โดยเฉพาะหลักสูตรนั้นควรเป็นหลักสูตรที่มีความน่าสนใจ ที่ผู้พิการให้ข้อคิดเห็นมากที่สุด หลักสูตรต้องง่ายต่อความเข้าใจ ไม่ซับซ้อน ทั้งในเรื่องความหลากหลาย ความทันสมัยของหลักสูตร อีกทั้งหลักสูตรต้องตรงกับความ ต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำไปใช้และปฏิบัติได้จริง จะเป็นแรงจูงใจทำให้ผู้พิการในประเทศไทยเข้าฝึกอบรม ฝึกอาชีพ ส่งผลให้ผู้พิการมีความรู้ติดตัว และสามารถนำไปประกอบอาชีพและมีรายได้เพื่อเลี้ยงชีพได้ ทำให้ลดอัตราการว่างงานของผู้พิการในประเทศไทยได้

2) สถานที่จัดฝึกอาชีพ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า สถานที่จัดฝึกอาชีพเป็นแรงจูงใจที่มีผลทำให้ผู้พิการในประเทศไทยตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพ อาทิเช่น มีอุปกรณ์ที่สามารถเอื้ออำนวย

ความสะดวกสบายที่ผู้พิการให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ โปรเจคเตอร์ ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเทป อุปกรณ์ควรมีความครบถ้วนเพื่อสร้างความสนใจในการอบรม ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะดำเนินการจัดฝึกอาชีพ/ฝึกอบรม ควรมีการปรับปรุงซ่อมแซมอุปกรณ์ที่เกิดความชำรุด ปราศจากสิ่งรบกวน สถานที่ที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่สามารถเดินทางได้สะดวก และมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม การจัดสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม ให้หน่วยงานที่จัดฝึกอาชีพดำเนินการจัดตามมาตรฐานที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนดตามคู่มือรายการอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของผู้พิการ อย่างไรก็ตามมีข้อควรตระหนักสำหรับผู้จัดฝึกอาชีพ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งผ่านการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของผู้พิการแต่ละประเภทอย่างน้อย 1 คน เพื่อให้บริการผู้พิการ เพื่อการฝึกการประกอบอาชีพ รวมทั้งให้ผู้พิการอยู่ร่วมกันคนทั่วไปในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งสามารถจำแนกประเภทความพิการได้ ดังนี้

2.1 ผู้พิการทางการมองเห็น ควรให้ความสะดวกสภาพทางเดิน ทางลาดให้มีมาตรฐานห้องสุขา ลิฟต์ มีเสียงเตือนและปุ่มอักษรเบลล์

2.2 ผู้พิการทางการได้ยิน ควรอำนวยความสะดวกในเรื่องระบบการสื่อสาร ซึ่งผู้พิการต้องการทางการได้ยินต้องการรับข่าวสารในรูปของสื่อที่เป็นภาษามือและสัญลักษณ์ เช่น ป้ายข้อความ ภาพ อักษรวิ่งบอกข่าวสาร สัญลักษณ์ต่าง ๆ สัญลักษณ์ไฟเตือน

2.3 ผู้พิการทางการเคลื่อนไหว ควรอำนวยความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์บางชนิด ไม่ค้ำยัน รถวิลแชร์ ทางลาด ทางเดิน ลิฟต์ ห้องสุขาที่เอื้อต่อผู้พิการทางกายโดยเฉพาะผู้ใช้วิลแชร์

2.4 ผู้พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ส่วนมากใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้เหมือนคนทั่วไป ยกเว้นกรณีความพิการซ้ำซ้อน

2.5 ผู้พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ ส่วนมากอยู่ในการดูแลของผู้ปกครองและครอบครัว ซึ่งจะได้รับการอำนวยความสะดวกและการดูแลในการดำรงชีวิตจากผู้ปกครองและครอบครัวทำให้ไม่มีปัญหา ยกเว้นถ้าอยู่เพียงลำพังและมีความพิการซ้ำซ้อน

3) การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน เนื่องจากผลการวิจัย พบว่าผู้พิการให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานมีอิทธิพลมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจัดให้มีการฝึกอาชีพ ควรมีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาที่เหมาะสมและเข้าใจง่าย สื่อสารข้อมูลข่าวสารให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง และผู้ที่ดูแลผู้พิการเพื่อความถูกต้องและชัดเจน และเลือกช่องทางในการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานได้อย่างเหมาะสม โดยมีการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานอยู่เสมอ และต่อเนื่องและให้เหมาะสมกับประเภทความพิการ เช่น สื่อสำหรับผู้พิการทางการมองเห็น ได้แก่ สื่อทางการสัมผัสเป็นสื่อที่ทำให้คนพิการทางการมองเห็น เห็นภาพของวัตถุชัดเจนที่สุด สื่อทางการได้ยินสำหรับผู้พิการทุกประเภทยกเว้น ผู้พิการทางการได้ยิน เป็นการรับรู้ข้อมูลจากอุปกรณ์สื่อเสียงในรูปแบบต่าง ๆ สื่อทางการได้กลิ่นเป็นการรับรู้สภาพธรรมชาติของวัตถุ พื้นที่และสภาพแวดล้อม สื่อทางการเห็น เทคโนโลยีด้านการสื่อสารถือเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะเพิ่มศักยภาพแก่ผู้พิการ และสื่อกิจกรรมเป็นสื่อที่สามารถใช้สื่อหลากหลายรูปแบบเข้ามาประกอบกัน สื่อถือเป็น

เครื่องมือในการพัฒนางานด้านการศึกษาที่สำคัญการใช้สื่อเหล่านี้ร่วมกันจะสามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ และเป็นแรงจูงใจให้ผู้พิการสามารถประมวลผลและตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพในที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาและพัฒนารูปแบบการสร้างอาชีพให้กับผู้พิการ โดยบูรณาการแนวทางการเป็นผู้ประกอบการในกลุ่มผู้พิการจะช่วยพัฒนาศักยภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้ผู้พิการให้สูงขึ้น

References

- Chaisaeng, C., & Phongwalin, T. (2015). Khwāmkhithen tō patchai thī mī ‘itthiphon tō kānlūk khao rap kān fuk ‘oprom kap bōrisat phāinōk kōranī suksā bōrisat phalit khō tō prapā lōha. wārasān wichākān sinlapasāt prayuk [The Opinion of Influence Factors for Selection to Attend the Training Course by External Trainer. A Case Study: Companies of Iron Pipe Fittings Industry Purposive]. *The Journal of Faculty of Applied Arts*, 8(1), 44-53.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing* (3rd ed.). New York. Harper.
- Deepromkul, P. (2013). Patchai thī mī ‘itthiphon tō kātatsinchai khao fuk ‘āchīp krom phatthana fīmū rāengngān [Factors Affecting the Decision to Practice Profession with the Development of Skill Development]. Master’s thesis. Sripatum University.
- Department of Empowerment. (2017). krasūāng kānphatthana sangkhom lāe khwāmmanhong khōng manut dai chāttham phāen phatthana khunnaphāp chīwit khonphikān hāeng chāt chabap thī hā Phō.Sō, sōngphanhāroj hoksip - sōngphanhāroj hoksipsī [Ministry of Social Development and Human Security Empowerment of Person with Disabilities Version 5 2017-2021]. Retrieved from [http:// www.dep.go.th](http://www.dep.go.th).
- Fortune, J., et al. (2018). Motivational interviewing training for physiotherapy and occupational therapy students: Effect on confidence, Knowledge and skills. Patient Education and Counseling is an interdisciplinary, **international journal for patient education and health promotion researchers, managers and clinicians**. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.pec.2018.11.014>, November 2018.
- Griffiths, D. E. (1959). *Administrative theory*. New York: Appleton-Century Crofts.
- Hair, J. F., et al. (2006). *Multivariate data analysis* (6th ed.). Prentice Hall.
- Hunt, T. & Ruben, B. D. (1993). *Mass Communication Producer and Consumers*. New York. Harper College Publishers.
- Khetranan, N. (2008). *Phruttkam ‘ongkān* [Organization Behavior]. 1st ed. Bangkok: V Print (1991).

- Kidd, J. R. (1973). **How adults learn**. New York: Association Press.
- Kornworakarn, N., & Srimul, S. (2017). **Patchai thī mī phon tō kanchai bōrikān dān kākīlā khōng phū phikān Na sūn yaowachon Krung Thēp Mahā Nakhōn (Thai - Yīpun)** [Factors Affecting Disabled Decision Making to Use Sport at Thai-Japan Bangkok Youth Center]. Research report. 1-44.
- Loudon, D. L. & Bitta, D. A. J. (1988). **Consumer behavior: Concept and applications**. New York. McGraw-Hill.
- Magdalena, S. M. (2015). **Study on the Motivational Variables and Professional Values in the Romanian Academic Environment**. Procedia – Social and Behavioral Sciences 180, 2015.
- Maslow, A. H. (1970). **Motivation and personality (2nd ed.)**. New York: Harper & How.
- McCombs, M. E. and Becker, L. B. (1979). **Using Mass Communication Theory**. New York: Prentice-Hall.
- Naputtha, R. (2006). **Khwāmphungphōchāi tō kān fuk ‘oprom lāe prasitthiphāp khōng kān fuk ‘oprom bōrisat pūnsimēnthai ‘utsāhakam chāmkat kōrānī suksā : bōrisat pūnsimēnthai (thaluāng) chāmkat** [Satisfactions Towards Training and Efficiency of Training the Siam Cement Industry Co.,LTD.]. Master’s thesis. Srinakharinwirot University.
- Phewkham, T., & Suksakulchai, S. (2017). **Kānsuksā panhā lāe khwāmtōngkān khōng phū phikān thāng sāitā sūn fuk ‘āchīp ying tābōt sām phrān chāngwat Nakhōn Pathom** [A Study of Problems and Needs of the Visually Impaired Peoples at Vocational Training Centers in the State of the Blind Woman of Sampran, Nakhon-Pathom]. **Interdisciplinary Sripatum Chonburi Journal**, 3(2), 30-39.
- Phon-Chaniko, T. (2015). **Thōtrahat sōng P sōng R kānprachāsāmpnan nai phāwa wikrit** [Decode 2P2R in Crisis Public Relation]. Retrieved from http://www.prd.go.th/ewt_dl_link.php?nid=61655&filename=expert/ (15 July 2017).
- Phuakkhong, D., et al. (2017). **Sathānakān lāe kāmī sūanruām khōng sangkhom nai kānbangkhap chai kotmāi kīeokap ‘āchīp lāe kān chāng ngān khōng khonphikān** [Situation and Participation of Society on Enforcement of Law Regarding Occupation and Employment for Persons with Disabilities]. **Journal of Ratchasuda Colleague for Research and Development of Persons with Disabilities**, 13, 4-17.
- Rundquist, J. (2004). Low Vision Rehabilitation of Retinitis Pigmentosa. **JVIB Journal of Visual Impairment & Blindness**, 98(11), November 2004.

- Sanrattana, A., et al. (2017). Saphāp patchuban khwāmtoṅkān dān ‘āchīp khōṅ phū phikān læ kōraṇī suksā bukkhonla‘ōṭhittik. [Current State, Vocational Needs of Disabilities and Case Study of Persons with Autism.]. Mahidol University International College (MUIC)]. **Journal Mahidol R2R e-Journal**, 12(15), 21-41.
- Santiwong, T. (2000). **ongkān læ kānbōrihān : kānsuksā kānchatkān phāen mai** [Organization and Management]. (11th ed.). Bangkok. Thai watthanaphanich.
- Sekaran, U. (2003). **Research Methods for Business: A Skill-Building Approach.** (4th ed.). J. New York: John Wiley & Sons.
- Tanekittana, T. (2016). Ræṅg chūṅgchāi nai kān khaorōwō mōp rom thī chat dōi ngān bōrikān wichākān witthayalai nānā chat mahāwitthayalai Mahidon [A Study of Motivation in Attending Trainings and Seminars provided by the Academic Services Section, Mahidol University International College (MUIC)]. **Journal Mahidol R2R e-Journal**, 3(2), 164-175.
- Thai Health Promotion Foundation. (2017). **rāingān sathanākān khonphikān Thai** [Situation Report of Thai Disabled Persons]. Retrieved from <http://www.thaihealth.or.th>.
- Walters, K. (1978). **The working class in welfare capitalism.** London: Routledge & Kegan Paul.
- Wongphnarak, N., & Tongsiri, S. (2013). Kānchai næōkhīt kān fūnfū samatthaphāp khonphikān dōi chumchon nai kānphatthana khunnaphāp chīwit khonphikān [The concept of rehabilitation of the capability of the disabled by the community in the development of the quality of life of the disabled.]. **KKU Journal for Public Health Research**, 6(3), 6-10.